

Sygn. akt VI Kz 379/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik

po rozpoznaniu w sprawie W. S.

obwinionego czyn z art. 70 § 2 k.w.

zażalenia na zarządzenie upoważnionego sędziego

z dnia 25 marca 2014 roku sygn. akt VIII W 654/13

o odmowie przyjęcia wniosku Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) w m.(...) (...) S.A. o sporządzenie uzasadnienia wyroku na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

zmienić zaskarżone zarządzenie w ten sposób, że przyjąć wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 27.02.2014r., sygn. akt VIII W 654/13 jako wniesiony w terminie przez osobę uprawnioną.

UZASADNIENIE

Zażalenie skarżącego zasługuje na uwzględnienie.

Zarządzeniem z dnia 25 marca 2014 roku odmówiono przyjęcia wniosku Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) w m. (...) (...) S.A. o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 27 lutego 2014 r. sygn. akt VIII W 654/13 jako złożonego przez osobę nieuprawnioną. W uzasadnieniu wskazano, iż Miejskie Przedsiębiorstwo (...) nie jest stroną postępowania i tym samym nie ma uprawnień do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia, powołując się przy tym na postanowienie z dnia 03.09.2013r., którym nie uwzględniono wniosku Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) w m. (...) (...) S.A. o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał iż wnioskujący nie może być uznany za pokrzywdzonego wykroczeniem zarzucanym obwinionemu.

Na wskazane na wstępie zarządzenie zażalenie wniósł pełnomocnik Miejskiego Przedsiębiorstwa (...)

Dokonując analizy akt przedmiotowej sprawy Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi- Północ w Warszawie postanowieniem z dnia 3 września 2013 roku (k. 41) całkowicie niesłusznie odmówił uwzględnienia wniosku Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) w m. (...) (...) S.A. o działanie obok oskarżyciela publicznego jako oskarżyciel posiłkowy. Do popełnienia wykroczenia z art. 70 § 2 k.w. miało bowiem dojść podczas wykonywania przez obwinionego obowiązków służbowych na terenie zakładu (...), które stanowi część Miejskiego Przedsiębiorstwa (...)w m. (...) (...) S.A. Oczywiście jest również, że jeżeli istotnie obwiniony wykonując swoje obowiązki służbowe znajdował się w stanie po użyciu alkoholu, to tym samym naraził swojego pracodawcę (Miejskie Przedsiębiorstwo (...)w m. (...) (...) S.A.) na powstanie szkody w jego mieniu. Biorąc zaś pod uwagę, że wykroczenie z art. 70 § 2 k.w. jest wykroczeniem przeciwko bezpieczeństwu osób i mienia, bezspornym jest, że pracodawca obwinionego jest pokrzywdzonym jego zachowaniem, albowiem zachowanie to godziło w dobro prawne, chronione tym przepisem, jakim jest m.in. bezpieczeństwo mienia pracodawcy. Dlatego też uznać należy, że Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w m. (...) (...) S.A. miało pełne prawo do wzięcia udziału w postępowaniu przed Sądem jako stroną, skoro w ustawowym terminie złożone zostało stosowne oświadczenie w tej kwestii.

W tym miejscu wskazać należy, iż wprawdzie ustawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia postanowienia Sądu o nieuwzględnieniu wniosku o działanie w charakterze oskarżyciela posiłkowego, to jednak nie oznacza to, że decyzja taka nie może zostać poddana merytorycznej kontroli. Podkreślić bowiem trzeba, że w sytuacji, gdy od prawidłowości tego typu rozstrzygnięcia zależy, jak w tym wypadku, dopuszczalność uruchomienia postępowania odwoławczego w sprawie, Sąd II Instancji rozpoznający środek zaskarżenia, a więc jak w tym wypadku, zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, ma prawo zbadać zasadność niezaskarżalnych decyzji wydanych wcześniej, a pozostających z zaskarżonym orzeczeniem w ścisłym związku. Taki pogląd wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego, który wielokrotnie już wyraził swoje stanowisko, co do możliwości badania prawidłowości niezaskarżalnych orzeczeń przez sądy wyższej instancji (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2013 roku, sygn. V KZ 67/13, LEX nr 1365527; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2008 roku, sygn. IV KZ 31/08, OSNwSK 2008/1/1128; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2013 roku, sygn. V KZ 44/13, LEX 1335692).

Należy zatem przyjąć wniosek Miejskiego Przedsiębiorstwa (...)w m. (...) (...) S.A. o sporządzenie uzasadnienia wyroku, albowiem mając powyższe na uwadze, przedsiębiorstwo ma pełne prawo zainicjować postępowanie przed Sądem II Instancji, gdyż winno występować w przedmiotowej sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego.

Ponadto trzeba dodać, iż wbrew temu, co twierdzi skarżący zarządzenie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie zostało wydane przez właściwą osobę. Zarządzenie, którym odmawia się przyjęcia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku wydaje prezes sądu, przewodniczący wydziału, bądź też jakikolwiek inny upoważniony to tego sędzieja. Z treści zarządzenia wynika, iż SSR Agnieszka Ławryńczuk wydała zarządzenie w zastępstwie Przewodniczącego VIII Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi- Północ w Warszawie.

W związku z powyższym należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.